

การศึกษาพฤติกรรม การเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการคิดและการตัดสินใจ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง

The study behavior classes on academic achievement, thinking and decision making subjects of the student, Suan Dusit University in Trang Center.

ทัศนาวลัย ตันติเอกรัตน์^{1*}

Tussanawalai Tuntiekarat^{1*}

¹ อาจารย์ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ คณะโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง

¹ Department of Art (Tourism Industry and Hospitality), School of Tourism and Hospitality, Suan Dusit Rajabhat University, Trang Center

*Corresponding author, E-mail: anna.trang@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรม การเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในวิชาการคิดและการตัดสินใจ ประชากร ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1 รหัสนักศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง ที่ได้ทำการลงทะเบียนเรียนวิชาการคิดและตัดสินใจ ในภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 50 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย พบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 2.50 ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/ทำสวน และบิดามารดาอยู่ด้วยกัน (2) ในภาพรวมพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ซึ่งพฤติกรรมภายใน มีความพึงพอใจในการเรียน เช่น อาจารย์มีเทคนิคการสอนและชี้แจงการให้คะแนนอย่างชัดเจน รองลงมา คือ มีแรงจูงใจในการเรียน เช่น อาจารย์ให้นักศึกษาจับคู่โดยเลือกเพื่อนตามความสมัครใจในการทำ แบบฝึกหัดเพื่อให้คะแนน และมีทัศนคติทางการเรียน เช่น การเรียนวิชานี้มีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน แต่นักศึกษาก็ยังมีความวิตกกังวลในการเรียน เช่น ทำคะแนนสอบได้น้อยหรือไม่ได้เป็นไป ตามที่ตั้งเป้าไว้ และพฤติกรรมภายนอก นักศึกษามีการเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา รองลงมา คือ ความ สม่่าเสมอในการเข้าชั้นเรียน และหากได้รับมอบหมายงานในชั่วโมงเรียนจะรีบทำให้เสร็จเรียบร้อยภายในวันนั้น แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาจะแสดงความเศร้าเสียใจเมื่อผลสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง และ (3) พฤติกรรม การเข้าเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำมาก

คำสำคัญ: พฤติกรรม การเข้าเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The study behavior classes on academic achievement of students, Suan Dusit University, Trang Center, to study the relationship between personal behavior and attendance, and how attendance relates to academic achievement of students. 50 questionnaires were used to collect data from the Suan Dusit university students including Trang Arts Graduates Year 1 students, (code 2557), who have enrolled in academic thinking and decision making. Statistics were calculated using percentage, average, standard deviation and correlation analysis Pearson. (Pearson's Product Correlation Coefficient).

The results showed that (1) Most of the students are female and have a GPA of at least 2.50, parents are farmers/gardeners and parents together. (2) The overall behavior of the students at a high level. This behavior within the satisfaction of learning as a professor teaching techniques and explain clearly to scoring. The second is a motivation to learn, such as teachers give students paired by friends on a voluntary basis to do the exercises. And attitudes to learning such courses are useful for everyday use. But students also have the stress of learning, such as test scores are not as high as expected, and external behavior students have to attend classes on time. The second is the consistency in attendance and If assignments in classes to get them done within a day. However, students expressed disappointment when the results did not meet expectations. And (3) Behavior classes on attendance is correlated with academic achievement is very low.

Keywords: Behavior Classes, Academic achievement

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน เพราะเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้ทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงในสาขาต่างๆ หน้าที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ภารกิจหลักที่เป็นภารกิจสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณสมบัติตามที่สาขาวิชาชีพนั้นๆ ต้องการ การศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากสำหรับการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เพราะการศึกษานั้นเป็นรากฐานของการพัฒนากิจกรรมต่างๆ ในทุกด้านของประเทศ (หฤษฎ์ เลิศอนันตกร, 2554) โดยในการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานั้น มุ่งพัฒนาทางด้านสติปัญญา และความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง จัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคของประเทศสถาบันหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตบัณฑิต โดยในปีการศึกษา 2557 ได้ทำการเปิดสอนรายวิชาการคิดและการตัดสินใจ รหัสวิชา 4000110 ในภาคเรียนที่ 2/2557 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ รหัสวิชา 2557 จำนวน 50 คน ซึ่งมีจำนวนนักศึกษาค่อนข้างมากต่อหนึ่งห้องเรียน ซึ่งอาจเป็นปัญหาใน

การติดตามในเรื่องการเข้าเรียน การส่งงาน เพราะการปรับตัวเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยนั้นต้องมีการปรับตัวค่อนข้างมาก กระบวนการเรียนการสอนจะมีความต่างจากการเรียนในระดับมัธยมปลาย เมื่อนักศึกษาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่จะต้องสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนใหม่ที่มาจากรโรงเรียนต่างๆ แต่เนื่องจากผู้เรียนมาจากสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และวิถีชีวิตครอบครัวที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะพื้นฐานทางวิชาการที่ได้รับมาจากโรงเรียนต่างๆ มีความแตกต่างกันมาก จึงเป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ และวิธีการเรียนของตนให้เข้ากับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดย ทฤษฎี เลิศอนันตกร (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของครู เช่น ระดับการศึกษาของครูผู้สอน เจตคติต่อวิชาชีพของผู้สอน การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในวิชาที่สอน องค์ประกอบทางครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู ระดับการศึกษาของบิดามารดา เศรษฐกิจของครอบครัว องค์ประกอบทางการศึกษา บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ความสนใจเกี่ยวกับตนเอง สุขภาพร่างกาย เจตคติ การปรับตัว ความมุ่งมั่น แรงจูงใจ เป็นต้น ทั้งนี้พฤติกรรมการณ์การเรียนที่สำคัญคือ พฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความพึงพอใจในการเรียน การตั้งจุดหมายในการเรียน ความเครียด ความวิตกกังวล แรงจูงใจในการเรียน และการมีสมาธิ ส่วนพฤติกรรมการณ์ภายนอก ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การอ่านเอกสารประกอบการเรียนล่วงหน้า การจดสรุปย่อของบทเรียน การรวมกลุ่มทบทวน การทำแบบฝึกหัดท้ายบท การซักถามและตอบคำถามในชั้นเรียน การตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน และการบริหารเวลาในการเรียน (วัลภา วงจันทร์, 2554) ซึ่งพฤติกรรมการณ์การเรียนนี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในภายหลัง

ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์การเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการเสริมสร้างพฤติกรรมการณ์เรียนที่ดีในการส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์การเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการณ์การเข้าเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

ตรรกพร สุขเกษม (2554) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่างๆ อาการแสดงออกต่างๆ เหล่านี้ อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มากกระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน และสิ่งเร้าภายนอก

ภาณุวัฒน์ ศิวะสกุลราช (2555) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ทุกๆ สิ่งที่คุณกระทำซึ่งสามารถสังเกตได้โดยตรงหรืออยู่ในกระบวนการทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความคิด ความรู้สึก และแรงขับซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะสังเกตได้โดยตรง

สรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของคุณที่แสดงออกมาเมื่อมีสิ่งเร้า โดยสิ่งเร้าที่มากระทบนั้นอาจมาจากสิ่งเร้าภายในและภายนอก ที่แสดงออกมาในลักษณะต่างๆ ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจกระทำ เช่น การพูด การเขียน การอธิบาย การยืน การแสดงออกทางสีหน้า จังหวะการพูด เป็นต้น ซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะสังเกตได้โดยตรง

โดยสิ่งเร้าภายใน ได้แก่ ความหิว ความกระหาย สิ่งเร้าภายในนี้จะมีอิทธิพลสูงที่สุดในการกระตุ้นเด็กให้แสดงพฤติกรรม และเมื่อเด็กเหล่านี้โตขึ้นในสังคม สิ่งเร้าใจภายในจะลดความสำคัญลง สิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ สิ่งกระตุ้นต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 เช่น หู คอ ตา จมูก การสัมผัส

ประเภทของพฤติกรรม

การศึกษาพฤติกรรมยุคปัจจุบันแบ่งประเภทของพฤติกรรมจะช่วยให้เข้าใจแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมได้ง่ายขึ้น ซึ่งนักจิตวิทยานิยมแบ่งพฤติกรรมได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. พฤติกรรมภายนอก (overt behavior) เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้โดยชัดเจน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ เช่น การพูด การหัวเราะ การร้องไห้ การเคลื่อนไหวของร่างกาย หรือแม้แต่การเต้นของหัวใจ ซึ่งผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส

2. พฤติกรรมภายในหรือ "ความในใจ" (covert behavior) เป็นพฤติกรรมที่เจ้าตัวเท่านั้นจึงจะรู้ดี ถ้าไม่บอกใครไม่แสดงออกก็ไม่มีใครรู้ได้ดี เช่น การจำ การรับรู้ การเข้าใจ การได้กลิ่น การได้ยิน การฝัน การหิว การโกรธ ความคิด การตัดสินใจ เจตคติ จินตนาการ

พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายในมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอก เช่น คนเราย่อมพูดหรือยอมแสดงกิริยาโดยสอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดภายใน ถ้าต้องการศึกษาพฤติกรรมภายในของคนที่ต้องศึกษาจากส่วนที่สัมผัสได้ คือ พฤติกรรมภายนอก เราต้องศึกษาให้เข้าใจธรรมชาติของการคิด การตัดสินใจ การรับรู้ การรู้สึก ฯลฯ ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายใน โดยทั่วไปแล้วมักเน้นการศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่เกิดเนื่องจากประสบการณ์เท่านั้น ซึ่งพฤติกรรมนั้น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามระยะเวลาที่ผ่านไปตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและสำหรับการศึกษาพฤติกรรมเพื่อการพัฒนาตนนั้น มุ่งเน้นในการพัฒนาจิต ความคิด หรือพฤติกรรมภายในเป็นลำดับแรก เนื่องจากพฤติกรรมภายในเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอก หากคิดดีการปฏิบัติก็มักดีด้วย

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (motive) หมายถึง พลังสมบูรณแรงขับ (drive) ความต้องการ (needs) สภาพอารมณ์ ความตั้งใจหรืออื่นใดที่เริ่มต้นละดำรงอยู่และนำไปสู่ความมุ่งมั่นในความสำเร็จของคุณตามเป้าหมายที่วางไว้ (จารุทัศน์ สันติสิริสมบูรณ, 2555)

แรงจูงใจในการศึกษาระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นอันเนื่องมาจากค่านิยมในปริญญาที่ได้รับ การยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งเช่นเดียวกับปัจจัยสี่ นอกจากนี้แนวคิดกับการเรียนอาจเริ่มมีแนวหันเห เช่น เรียนในสาขาที่หางานมีรายได้ดี และที่สำคัญคือ ต้องเป็นงานประเภทที่ใจรัก เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ มักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้องและเพื่อน โดยไม่คำนึงถึง

ความสามารถของผู้เรียน ถ้าครอบครัวใดมีสถานะทางเศรษฐกิจดี มักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเรียนได้ ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ นอกจากนี้การศึกษาต่อของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส

ลักษณะของแรงจูงใจ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motives) เป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นความคิดเห็น ความสนใจ ความตั้งใจ ความพอใจ ความต้องการ ฯลฯ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวร

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motives) เป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม อาจจะเป็นการได้รับรางวัล ชื่อเสียง คำชม การได้รับการยอมรับ ยกย่อง ฯลฯ แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวรต่อพฤติกรรม บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะในกรณีที่ต้องการ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ฟองใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ. (2555, หน้า 24) ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การพัฒนาทักษะทางการเรียนจะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อยสามสิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพในสมองด้านต่าง ๆ ซึ่งโดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้หรือให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง ความสำเร็จที่ได้รับจากความรู้ความสามารถ

ทฤษฎี เลิศอนันตกร. (2554, หน้า 12) ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่ได้จากการเรียน ซึ่งเกิดจากการกระทำที่ต้องอาศัยความพยายามในการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคล การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของผู้เรียนแสดงออกในรูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสม

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยมนุษย์มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันเนื่องจากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ได้แก่

1. ตัวผู้เรียน ได้แก่ ระบบประสาท วุฒิภาวะทางร่างกาย ทางอารมณ์ และสังคม ความพร้อมประสบการณ์เดิม แรงจูงใจ ความบกพร่องทางกายภาพบางประการ อารมณ์ อายุ เพศ และ สติปัญญา

2. บทเรียนหรือลักษณะของงาน ได้แก่ การวางเนื้อหาของบทเรียน การวัดความยากง่ายของบทเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

3. วิธีการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้เพิ่มเติม ผู้สอนมีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและการฝึกปฏิบัติหลังการสอน

4. ความสามารถในการถ่ายโอนการเรียนรู้

5. องค์ประกอบสำคัญจากสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จิตวิทยา และ วัฒนธรรมในสังคม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย

1. ผู้สอน ควรมีการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ อ่านหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่สนใจให้มาก เป็นประสบการณ์ทางการเรียนการสอน ความรู้ของครูผู้สอน การถ่ายทอดความรู้ของคุณภาพการสอน อุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีคุณธรรมและมีความยุติธรรม การตั้งใจและการกระตุ้นเสริมแรงผู้เรียน ให้ความช่วยเหลือ และสามารถแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้ บรรยากาศในการสอน และสิ่งแวดล้อม

2. ผู้เรียน ได้แก่ พันธุกรรม เซาว์ปัญญา ความถนัด ความสนใจ อารมณ์ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมครอบครัว แรงจูงใจ หลักสูตรหรือวิชาที่เรียน ทัศนคติต่อสถาบันและผู้สอน และสามารถแก้ปัญหาให้ให้ได้ บรรยากาศในการสอนและสิ่งแวดล้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัลภา วงศ์จันทร์. (2554) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชาการเงินระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษารายวิชาการเงินระหว่างประเทศ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 21 คน พบว่าพฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักศึกษามีการซักถามตอบคำถามในชั้นเรียน และมีความพึงพอใจในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีความเครียดในการเรียน และมีความวิตกกังวลจะมีผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

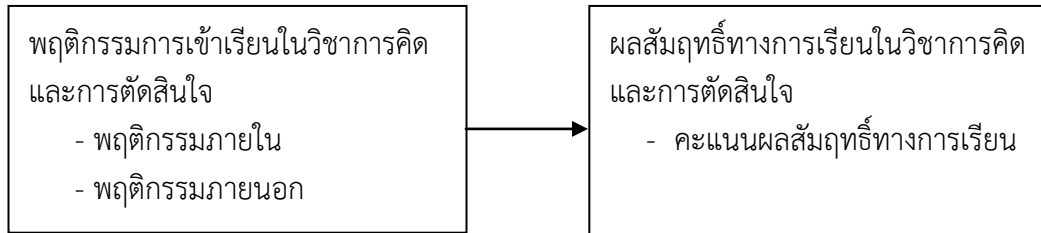
ชะหน่วย มังคลารัตนศรี (2555) ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาชีวเคมี พื้นฐานคาร์โบไฮเดรตโดยการจับคู่ดูแลกัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาและให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ชั้นปีที่ 2 จำนวน 8 คน พบว่า พฤติกรรมทางการเรียนนักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนดี เข้าเรียนตรงตามเวลา การงานที่มอบหมายตามกำหนดเวลา และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมจับคู่ดูแลกัน เนื่องจากคู่เพื่อนจะช่วยเตือนกันในการเข้าเรียน ส่งงาน ทบทวนเนื้อหาบทเรียนร่วมกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ในขณะที่ดำเนินการเรียนการสอนมีการถามตอบในชั้นเรียน นักศึกษาให้ความร่วมมือและกล้าแสดงความคิดเห็นมาก ซึ่งกิจกรรมการจับคู่ดูแลกันมีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาจิตใจในการช่วยเหลือดูแลกัน ก่อให้เกิดความรัก ความรู้สึกที่ดีต่อกัน

จารุทัศน์ สันตสิริสมบูรณ์ (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา กระบวนวิชา มลภาวะทางอากาศ เสียง และการควบคุม วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยกับสาเหตุที่ส่งผลให้นักศึกษามาเข้าเรียนหรือไม่มาเรียนและนำข้อมูลไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาในกระบวนวิชา มลภาวะทางอากาศ เสียง และการควบคุม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 41 คน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนในระดับมาก คือ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในชั้นเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียน รองลงมาคือ ความเชื่อมั่นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนและสุขภาพจิตของนักศึกษา ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนในระดับปานกลาง คือ ลักษณะสภาพแวดล้อมของห้องเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการเดินทางมาเรียนที่มหาวิทยาลัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบที่ 1 โครงสร้างกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง จำนวน 50 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ พฤติกรรมกรเข้าเรียนในวิชาการคิดและการตัดสินใจ แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการคิดและการตัดสินใจ

3. เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรเข้าเรียน แบ่งดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพของบิดามารดา การเดินทางมาเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเข้าเรียน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ พฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการคิดและการตัดสินใจ

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เรียนวิชาการคิดและการตัดสินใจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยเก็บข้อมูลจากการทำแบบสอบถามพฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษา เพื่อทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาการคิดและการตัดสินใจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยรวบรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน การทำแบบทดสอบกลางภาค และการทำแบบทดสอบปลายภาค

5. ระยะเวลา คือ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557

6. การวิเคราะห์ข้อมูล การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 32) มีคะแนนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.50 (ร้อยละ 66) ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร/ทำสวน

(ร้อยละ 25) บิดามารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 37) และเดินทางมาเรียนโดยรถยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ 34) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
- ชาย	18	36
- หญิง	32	64
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
- น้อยกว่า 2.50	33	66
- 2.50 – 3.00	15	30
- 3.01 – 3.50	2	4
- 3.51 – 4.00	-	-
อาชีพของผู้ปกครอง		
- เกษตรกร/ทำสวน	25	50
- รับจ้างทั่วไป	5	10
- ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	7	14
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	13	26
- อื่นๆ	-	-
สถานภาพของบิดามารดา		
- อยู่ด้วยกัน	37	74
- แยกกันอยู่ (หม้าย)	6	12
- หย่าร้าง	6	12
- อื่นๆ	1	2
การเดินทางมาเรียนของนักศึกษา		
- รถโดยสารประจำทาง	9	18
- รถยนต์/รถจักรยานยนต์ส่วนตัว	34	68
- ผู้ปกครองมาส่ง	4	8
- อื่นๆ	3	6
รวม	50	100

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรเข้าเรียนในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$) ดังตารางที่ 2 โดยพฤติกรรมภายใน มีความพึงพอใจในการเรียน เช่น อาจารย์มีเทคนิคการสอนและชี้แจง การให้คะแนนอย่างชัดเจน รองลงมา คือ มีแรงจูงใจในการเรียน เช่น อาจารย์ให้จับคู่เพื่อนตามความสมัครใจในการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้คะแนน และมีทัศนคติทางการเรียน เช่น การเรียนวิชานี้มีประโยชน์ ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน แต่นักศึกษาก็ยังมีความวิตกกังวลในการเรียน เช่น ทำคะแนนสอบได้น้อยหรือ

ไม่ได้เป็นไปตามที่ตั้งเป้าไว้ ดังตารางที่ 3 และพฤติกรรมภายนอก มีการเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาในทุกชั่วโมงที่มีการเรียน รองลงมา คือ ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนในทุกชั่วโมงที่มีการเรียน และหากได้รับมอบหมายงานในชั่วโมงเรียนจะรีบทำให้เสร็จเรียบร้อยภายในวันนั้น แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาจะแสดงความเศร้าเมื่อผลสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของพฤติกรรมกรเข้าเรียนในวิชาการคิด และการตัดสินใจของนักศึกษา

พฤติกรรมกรเข้าเรียน	μ	σ	ระดับ
1. พฤติกรรมภายใน	3.64	0.61	มาก
2. พฤติกรรมภายนอก	3.84	0.70	มาก
รวม	3.74	0.65	มาก

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของพฤติกรรมกรเข้าเรียนใน วิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา ด้านพฤติกรรมภายใน จำแนกเป็นรายข้อ

พฤติกรรมภายใน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. มีความพึงพอใจในการเรียน เช่น อาจารย์มีเทคนิคการ สอนและชี้แจงการให้คะแนนอย่างชัดเจน	4.06	0.68	มาก
2. มีการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียน เช่น พยายามทำให้ได้ คะแนนตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ในการเรียน	3.90	0.70	มาก
3. มีความเครียดในการเรียน เช่น ถ้าสอบได้คะแนนน้อย จะรู้สึกอับอายเพื่อนในชั้นเรียน	2.84	0.37	ปานกลาง
4. มีความวิตกกังวลในการเรียน เช่น ทำคะแนนสอบได้ น้อยหรือไม่ได้เป็นไปตามที่ตั้งเป้าไว้	2.76	0.43	ปานกลาง
5. มีแรงจูงใจในการเรียน เช่น อาจารย์ให้จับคู่เพื่อนตาม ความสมัครใจในการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้คะแนน	4.00	0.67	มาก
6. มีทัศนคติทางการเรียน เช่น การเรียนวิชานี้มีประโยชน์ ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน	3.92	0.69	มาก
7. มีสมาธิและการเอาใจใส่ในระหว่างเรียน	3.84	0.71	มาก
8. มีความเชื่อมั่นว่าสามารถประสบความสำเร็จในการ เรียน	3.68	0.62	มาก
9. มีเจตคติในการเรียน เช่น มีความภูมิใจและมีความสุขที่ ได้เรียนในวิชานี้	3.84	0.68	มาก
รวม	3.64	0.61	มาก

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพฤติกรรมการเข้าเรียนใน
วิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา ด้านพฤติกรรมภายนอก จำแนกเป็นรายชื่อ

พฤติกรรมภายนอก	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาในทุกชั่วโมงที่มีการเรียน	4.10	0.76	มาก
2. ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนในทุกชั่วโมง	4.00	0.78	มาก
3. ความตั้งใจเรียนโดยการซักถามและตอบคำถามในชั้นเรียน	3.98	0.71	มาก
4. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยในการหาความรู้เพิ่มเติมในการเรียน	4.06	0.76	มาก
5. การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน เช่น อ่านเอกสารประกอบการเรียนก่อนและหลังชั่วโมงเรียน	3.92	0.77	มาก
6. ยุทธวิธีในการสอบและเตรียมตัวสอบ เช่น สรุปลย่อบทเรียนก่อนสอบหรือการฝึกทำแบบฝึกหัด	3.94	0.73	มาก
7. เมื่อมีข้อสงสัยในการเรียนจะพยายามค้นคว้าข้อมูลและทำความเข้าใจทันที	3.70	0.64	มาก
8. จะแสดงความโศกเศร้าเสียใจ เมื่อผลสอบไม่เป็นไปตามคาดหวัง	2.80	0.40	ปานกลาง
9. หากได้รับมอบหมายงานในชั่วโมงเรียนจะรีบทำให้เสร็จเรียบร้อยภายในวันนั้น	4.08	0.80	มาก
รวม	3.84	0.70	มาก

3. ผลการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมการเข้าเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับต่ำมาก

ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษาที่เรียนจบภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการคิดและการตัดสินใจของนักศึกษา

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 85-89 คะแนน	1	2
2. 75-84 คะแนน	7	14
3. 70-74 คะแนน	12	24
4. 60-69 คะแนน	28	56
5. 55-59 คะแนน	2	4
รวม	50	100

และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างพฤติกรรมกรเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับพฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	พฤติกรรมกรเข้าเรียน	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (ρ)	Sig (2-tailed)
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	.108	.456

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่าในภาพรวมนักศึกษามีพฤติกรรมกรเข้าเรียนอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้สึกลงในทางบวกและพึงพอใจต่อการเรียน ทั้งนี้อาจมาจากแรงปัจจัยภายนอกช่วยเสริมเนื่องมาจากผู้สอนมีเทคนิคการสอนและชี้แจงการให้คะแนนในรายวิชาอย่างชัดเจน โดยเพิ่มกิจกรรมการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ความรู้รับผิดชอบ ผักได้ทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชะหน่วย มังคลารัตนศรี (2555) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาชีวเคมีพื้นฐาน เรื่องคาร์โบไฮเดรต โดยการจับคู่ดูแลกัน พบว่า พฤติกรรมทางการเรียนนักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนดี เข้าเรียนตรงตามเวลา การส่งงานที่มอบหมายตามกำหนดเวลา และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากกิจกรรมจับคู่ดูแลกันจะช่วยเตือนกันในการเข้าชั้นเรียน การส่งงาน ทบทวนเนื้อหบทเรียนที่ได้เรียน มาแล้วร่วมกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ในขณะดำเนินการเรียนการสอน มีการถามตอบในชั้นเรียน นักศึกษาให้ความร่วมมือกระตือรือร้นและกล้าแสดงความคิดเห็น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรเข้าเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อภิปรายผลได้ ดังนี้

มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับต่ำมาก เนื่องจากนักศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มาจากสิ่งแวดล้อม ทัศนคติ และวิถีชีวิตครอบครัวที่แตกต่างกัน การปรับตัวเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในปีแรกนั้นต้องมีการปรับตัวค่อนข้างมาก การเรียนการสอนจะมีความต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา เมื่อนักศึกษาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่การปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้นคงเป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากเพราะยังขาดประสบการณ์และด้วยช่วงอายุเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ยังคงมีความสนุกสนาน จึงเป็นหน้าที่ของผู้เรียนที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ และวิธีการเรียนของตนให้เข้ากับระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยทฤษฎี เลิศอนันตกร (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของครู เช่น ระดับการศึกษา เจตคติต่อวิชาชีพ การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในวิชาที่สอน ด้านครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ การเลี้ยงดู ระดับการศึกษาของบิดามารดา เศรษฐกิจของครอบครัว ด้านศึกษา ได้แก่ บุคลากร สื่อการสอน บรรยากาศในชั้นเรียน และด้านตัวผู้เรียน ได้แก่ ความสำนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง สุขภาพร่างกาย เจตคติ การปรับตัว ความมุ่งมั่น แรงจูงใจ อีกทั้งยังพบว่ามีนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียน เช่น ทำคะแนนสอบได้น้อยหรือไม่ได้เป็นไปตามที่ตั้งเป้าไว้ ก็จะมีผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากนักศึกษามีความเครียดหรือวิตกกังวลจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาน้อยตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

งานวิจัยนี้พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าเรียนอยู่ในระดับมากเพราะมีความพึงพอใจในการเรียน เนื่องจากอาจารย์มีเทคนิคการสอนและชี้แจงการให้คะแนนอย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้นักศึกษาจับคู่เพื่อนตามความสมัครใจในการทำแบบฝึกหัดและคิดว่าการเรียนวิชานี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ แต่นักศึกษาก็ยังมีความวิตกกังวล หากทำคะแนนสอบได้น้อยหรือไม่เป็นไปตามที่ตนคาดหวัง ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถให้ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อให้การเรียนการสอนได้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มที่

คำขอขอบคุณ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และขอขอบคุณคุณพ่อ เพื่อนๆ บุคคลสำคัญของผู้วิจัยที่ให้คำแนะนำ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- จารุทัศน์ สันติสิริสมบูรณ์. (2555). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา
กระบวนวิชา ENV 3301 มลภาวะอากาศ เสี่ยง และการควบคุม. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชะหน่วย มังคลารัตนศรี. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาชีวเคมี
พื้นฐาน เรื่องคาร์โบไฮเดรต โดยการจับคู่คู่แลกเปลี่ยน. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ตรรกพร สุขเกษม. (2554). พฤติกรรมมนุษย์. ปัจจัยพื้นฐานด้านจิตวิทยา. 20 มีนาคม 2557
http://www.novabizz.com/NovaAce/Behavior/Factor_Psyco.htm
- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์ และคณะ. (2555). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภาณุวัฒน์ ศิวะสกุลราช. (2555). แนวคิดพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์. 26 มีนาคม 2557.
<http://geh2001.ssru.ac.th/file.php/1/u1.pdf>
- วัลภา วงศ์จันทร์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษา กรณีศึกษานักศึกษาที่เรียนรายวิชาการเงินระหว่างประเทศ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัย
พายัพ.
- หฤษฎ์ เลิศอนันตกร. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา. คณะ
เศรษฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ): มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่.